

(במדבר כא) בְּאָרֶץ חִפְרוֹתָה שָׁרִים, דְּאַתְקִינוּ לְהָ בְּכֽוֹלָא וּבְכֽוֹלָא
לְהָאֵי בְּאָרֶץ. בְּגַסְתִּי יִשְׂרָאֵל אַתְקָרִי.

דְּבָר אַחֲרָה, תַּחַת אֲבוֹתֵיכֶם יִהְיֶה בְּגַנִּיךְ. דְּכַלְהוּ בְּרַחְיָמוּ, בְּאַינְנוּ
דָּרָא דְמִדְבָּרָא, בְּאַינְנוּ דְאַיְקָרְוּן דָוָר דָעַת. יִהְיֶה בְּגַנִּיךְ,
דְּכַלְהוּ בְּרַחְיָמוּ יִתְגָּבְרוּן עַל אָזְרִיתָה. לְקַבֵּל דָא בְּתִיבָּה,
(שה"ש א) עַד שְׁהַטְּלָךְ בְּמַסְבּוֹ גְּרָדִי נְתַן רִיחָו. דְאַקְרִימָו עֲשֵׂיה
לְשִׁמְיָעָה. אָוֹפֵה הַכָּא בְּגַנִּיךְ יִשְׂתַּלְמֹון כְּוֹתָהָן.

(תהלים מה) אַזְבִּירָה שְׁמַד בְּכָל דָוָר וְדָוָר. מִדְבָּר עַיְלָאָה,
דְתַלְיִיא בֵּיהֱ דְרֹזֶר וְחִירֹו לְכָלָא. בְּזַמְנָא דְהַהּוּא
שׁוֹפֵר גָדוֹל, יִפְיק כּוֹלָא לְחִירֹו, בְּדִין עַמִּים יְהֹוִדָּה לְעוֹלָם
וְעַד, דָלָא יִתְפָּרֵשׁ עוֹלָם מַזָּעָה, וַעֲד מַעֲוָלָם. לְקַבֵּיל דָא,
צָרוֹר הַמָּר הַזָּדִי לֵי בֵין שְׁדֵי יָלִין.

* עד הַכָּא אַתִּיהָב לֵיהֱ רְשֻׁוֹ לְגַלְאָה. אַתָּא שְׁלָמָה,
וְאַשְׁתְּלִילִים בְּכָלָא, וְאַשְׁלִילִים בְּכָלָא, וְאַכְלִיל בְּהַגְּהָוָה תּוֹשְׁבָהָן
חַבְמַתָּא עַיְלָאָה, קִיּוֹמָא דְכָל עַלְמִין, דִזְמִינָן קוֹדְשָׁא בְּרִיךְ
הָוּא לְגַלְאָה לְהָלְבָנוֹי, בְּזַמְנָא דִיְתָעָר דְעַתָּא בְּעַלְמָא. דְכָל
חר וְחַד מִישָׁרָאֵל יַדְבִּיק אַדְבָּקָותָא בְּחַבְמַתָּא עַיְלָאָה, רַזָּא
דְשָׁמָא דַקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הָוּא, וְדָא אִיהָוּ טִיבָו, דְלִית לֵיהֱ
פְּסִיקָוּ בְּכָלָל, לְעַלְמָם וּלְעַלְמִי עַלְמִין

פרק ב' בלאק

אמונָה אוֹמָן, תְּרֵי דְאַינְנוּ חַד. חַד גַּן, וְחַד נָהָר. דָא נְפִיק

מעדן, וְדֹא אִתְשָׁקֵי מַגִּיה. הֲאֵהֶכְאָ בֶּלְךָ רְזָא סְתִימָא
דְמָה יִמְנוֹתָא.

וְאַוְלִיפְנָא, הֲאֵי מָאוֹ דְאִיתְעַר בְּלִילְיאָ, בְשֻׁעַתָּא דְקוֹדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא עַאל בְּגַנְתָּא, לְאַשְׁתַעַשְׂעָא
בְּצָדִיקִיָּא, בְּעַי לְמִימֶר פְּסוֹקָא דָא, בְּרַעֲוִתָּא דְלָבָא,
וְלִכְבוֹנָא רְעוֹתָא בַּיְהָ. (ישעה כה) ה' אֱלֹהִי אַתָּה אֲרוֹמָמֶךָ אָוֹרָה
שָׁמֶךָ כִּי עֲשִׂית פֶּלְאָ עַצּוֹת מַרְחָק אַמְוֹנָה אָמָן. וּבָתָר בָּן
יָאמֶר, (תהלים קלט) אָוֹרָךְ עַל בַּי נֹרְאֹת נְפָלִיתִי נְפָלָאִים
מַעֲשֵׂיךְ וּנְפָשֵׂיךְ יָדָתְךָ מַאַד. לְבָתָר, וְנֹהֶר יוֹצֵא מַעַדְן וְגֹרָן.
וְהִינֵּנוּ שְׁבָחָא דְחַסִּידִי קְדָמָאי, בְּדַמְתַעַרְוּ בְּפֶלְגּוֹתָ לִילְיאָ.
וְלִבְתָּר מִסְדָּרִי שְׁבָחֵיָהוּ, וְלֹעֲאן בְּאוֹרִיָּתָא.

שְׁעַשְׂעָא דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מַאִי הֵיאָ. אֶלָּא, בֶּל צָדִיקִיָּא
קְיִימִין בְּרוּקְגְּנִיָּהוּ, וּמַתְלַבְשִׁין בְּגַנְתָּא דְעַדְן, בֶּל
יוֹמָא וּיוֹמָא, וְאַתְּסָחָן בְּטַלָּא, הַזְמִינָן קְוִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לְאַחֲרָא מִתְיִיאָ. וְעַלְיָן בְּלָהָו לְגַבֵּי מִשְׁיחָ, וּשְׁאַלְיָן מַה
דְשָׁאַלְיָן, וְהָא אִיתְעַרְוּ חַבְרִיאָ.

לְבָתָר מַתְבָּגְשִׁין, וּמַשְׁתַדְלִין בְּלָהָו בְּדַעַתָּא עַילָּאָה, בְּבָלָהו
מַתִּיבָּתִי דְתִמְןָ. וּעַלְיָהו בְּמַה מִמְּנָן. וּמַתְחַדְשִׁין תִּמְןָ
בְּמַה חִידּוֹשִׁין בְּאוֹרִיָּתָא. לְבָתָר נְפָקִי בְּלָהָו, וְחַמְאָן, בְּדַ
אָתֵי אֶלְיָהו לְגַבֵּי אַבָּהָן. אִיהוּ נְפָקָ, וְאַיְנָהוּ עַלְיָן וּקְיִימִין
קְמִי אַבָּהָן, וְחַדּוּ בְּהָגִ, בְּכַפְתָּה בְּגַנְיָן קְדִישִׁין דֵי בְּסַחְרְגִּיָּהוּ,
וְחַדָּאן בְּלָהָו.

בד עייל קודשא בריך הוא בפָלְנוּ לִילִיא, בלהו קיימין מהתקנין בדקה יאות, ובכל אשთדלותה לאשתדלו כל הוא יומא בחידושי אוריתא. וקודשא בריך הוא תיאובתיה באינון צדיקיא, רחרישו בה מלין. ואשתעשע בהו, ואשתעשע באליין מלין. ובכל בכל צדיקא וצדיקא.

לכתר, בלהו מהתקנין דבר ונוקבא. וקודשא בריך הוא בתר דארח ואשתעשע בהו, ובכל אלין רזין דחכמתא דילחון, אטגלי עלייהו, באינון חמאן בההוא נעם ה'. בדין בלהו חראן בחדרוה פגיא, עד דמתפשטי זיאו וגהורא דילחון. ומההוא משיכי רזיאו וגהורא בחדרוה דילחון, עבדין פירין ואיבין לעלמא דא, וההוא איבא עאל תהות גוףוי דשביגתא, עד זימנא דאצטריך.

ובך משתחשע בכל צדיק וצדיק, ואמר, זבאה מלבא דבנין אלין אתבררו לחולקיה ועדביה. וקלא איתער, מאמצעות גנטא דركיע, וקורא בקהל תפיף ואמר, (שם קל) זכר ה' לבני אדם את יום ירושלים האומרים ערוי עד היסוד בה. בדין ערטילו וקרוקרא דיליה. ובכל צדיקיא דתמן אתערו בביבה.

וקלא איתער מאמצעות גנטא דركיע, דאשתחמע בתלת מאה ותשעים רקייעין. בגין דלית חדרה ושעשוועא לקודשא בריך הוא, אלא בשעתא דקאים בהדי צדיקיא דתמן. בגין דא אומי ואמר, (שם) אם אשכח ירושלים

תשכח ימני תרבך וגו', אם לא אעללה את ירושלים על ראש שמחתי. בכל אחר ראייתך למועדן בריך הוא, קלא דא נפיק וקاري.

בדין נפיק מטהון, וסליק ובטש ברקייעין, ושהיג שאוגין, עד דכל חילוי שמיא כלו בערבותיה. בדין נשבא רוחה, ובטש בטרפין דההוא אילנא רברבא, וכל ענפין דיליה בטעון דא ברא. וקלא איתער מגו נוקא דאילנא וקרוי, שם קה זכר לעוזם בריתו דבר צוה לאלף דור אשר ברת את אברהם ושבועתו ליצחק. פיוון דקלא דא איתער, שמע אברהם סבא ואיתער, בדין איהו רעווא דמלכא, ואתנחים בחדיה.

בזהיא שעתא, איתער רוחא חדא מסטרא דדרום, וכל רעו וחדויתא ואסotta איתער בעילמא. ובדין סליק צפרא, ורעואה אשתח, ונינחא איהו לכל אסירי מלכא דאיןון בבי מרעיהו. ובאה עמא, דיבליון למגdu מרזין טמירין, סתימין דמלכא קדיישא.

אמר רבי אבא, יומא חדא הוינא אויל במדברא, אנא ורבי יהודה דמן עכו בהדי, ואעלנא במערתא חדא, ואשכחנא תמן ספרא חדא עתיקה מיום קדמאין. אפתחנא ליה, ואשכחנא דהוה כתיב בראש מלוי, (ישעה מב הראשונות הינה באו וחדשות אני מגיד). ואוקים קרא בנשמרתהון דצדיקיא, מן יומא דסליק ברעותא דמחשבת

לִמְבָרֵי עַלְמָא.

דעד לא אַתְבָרִי עַלְמָא, בֶּל רוחין דצָדִיקִיא הָוּ גַנְיוֹן
בַמְחַשְׁבָה קְמִיה, בֶּל חָד וְחָד בְּרוֹקְנִיה. בֵין דצִיר
עַלְמָא, אַתְגַלְיִין בְלָהו, וְקִיְמי בְּרוֹקְנִיהוּ קְמִיה, תִמְןָ בְּרוֹמִי
רְקִיעִין. לְבַתֵּר יָהִיב לוֹן בְאֹצֶר חָד, בְגַנְתָא דְעַדְנוּ לְעִילָא.
וְהַהוּא אֹצֶר לֹא מְלִיאָה לְעַלְמִין, וְתִדְרֵי קָרִי, הַרְאָשׁוֹנוֹת
הַגָּה בָאוּ וְחַדְשׁוֹת אֲנִי מְגִיד. מָאִי אֲנִי מְגִיד. אֶלְאָ בְלָהו
בְשִמְהָן וְלִית תְאֻבָתָא וּכְיסּוֹפָא לְהַהוּא אֹצֶר, אֶלְאָ
לְאַרְקָא בֵיה נְשִמְתָין.

בְמַה דְגִיהַנְם, לִית לִיה תְאֻבָתָא, אֶלְאָ לְקַבְלָא נְשִמְתָין
בֵיה לְאַתְדָבָאת, תִמְןָ, וּבֶל יוֹמִי קָרִי, הַב הַב. מָאִי הַב
הַב, אֶלְאָ אַזְקִיד אַזְקִיד.

וְהַהוּא אֹצֶר גַטִיר בֶל אַינְנוּ נְשִמְתָין, עד זִימְנָא דַאלְבִישׁ
לוֹן, וְנַחַתּו לְהָאִי עַלְמָא. וּמְנוּ חֹבָא דַאֲדָם קְרָמָאָה,
דַאֲחַשִּׁיךְ עַלְמָא, וְאַמְשִׁיךְ סְטָרָא אַחֲרָא בִישָא לְעַלְמָא,
אַצְטָרִיכּו לְאַתְלַבְשָא אַינְנוּ נְשִמְתָין. בְלִבּוֹשָא דָא, דָהָא
לְבּוֹשָא אַחֲרָא זִמְין קוֹדְשָא בְרִיךְ הוּא לְאַלְבְשָא לְאַינְנוּ
נְשִמְתָין. וְהַזָּה אָמַר בְהַהוּא סְפָרָא, עד הַבָּא, שְׁתִיקָה.
וְחַמִינָא מִבָּאָן וְהַלָּאָה, מַלְיִין מְתִיקָן דָלָא אַשְׁתָמֹודָעָן.

וְלְבַתֵּר חַמִינָא לוֹן בְחַלְמָא. וְאָמְרוּ לִי שְׁתוֹק, וְלֹא תְגַלְיִ אֶלְאָ
לְטִינְרָא תְקִיפָא, וְכָד עֲבִידָנָא. וְאַשְׁפַחְנָא בֵיה,
וְאַתִימָא, לְבּוֹשָא אַחֲרָא זִמְין קוֹדְשָא בְרִיךְ הוּא לְאַלְבְשָא

לאילין נשמתין לעלמא דאתמי, אם בן מיתיא דאחים
ייחזקאל, מאי טעמא לא עבר לוז ההוא לבושא.
אלא, בגין דלא מטא זמנא, לא עברה בעלמא ההוא אוירא
דכיא, דעבד לובשיין. ובגין כד לא אלביש לוז,
אלא במה דהו. וכד יהא לתחית המתים, בר דזוהמא
דקדרמיה לא אשתבחת תפן.

וכד בר נesh נפיק מהאי עלא, כלחו, בין אדיקים, בין
חסידים ותמים, ותהיין ורשותם, כלחו עברים
באורה דא למיחמי לייה לאדם קדרמא, לכל בני עלא.
ותמן נטלי אורחא, או לנען עדן, או לגיהנם.

כל אינון דאורחיהו לנען עדן, מתקרבין לנבי חומה דלבר,
מאינון תלת חומות דתמן. בדין נפק חד מטא, ואתער
קמיהו וקاري ואמר, ובאיין אהונן צדיקיא בעלמיין כלחו.
וההוא מטא יעוריא אמר לייה שמיה. אוליף לוז אורחא,
ואזליין קמיה, עד תרעא חדא בגיהנם, והאי מטא קרי
בחילא, צנון הננא צנון יקירתה. בההוא שעתא, בהילו
מצננו לייה, ועלין כלחו וטבלין ועברים. וכלחו חייביא,
את מסרן בידא לדומה, ואעלין בגיהנם, וכל אינון ובאיין לא
את מסרן בידוי, אלא בידוי דההוא מטא.

בזון דטבלין ועברים, ההוא מטא איזיל קמיהו, עד דמטון
לשור חומה בגנטא רעדן. וההוא מטא קاري לפתחא
ואמר, (שםכו) פתחו שערם ויבא גוי צדיק שומר אמנים.

כְּדִין פָּתַחֵין פָּתַחָא, וְעַיִל לֹזֶן לְגַאוֹ, וּבָנֶן לְכָל פָּתַחָא וְפָתַחָא.

כִּיּוֹן דַּעֲאַלּוּ לְגַאוֹ, לְאַתָּר צְדִיקִיא אַחֲרָנִין קִיִּימִין, בִּמְהַ
חֲדוֹה עַל חֲדוֹה, וּבִמְהַחֲדוֹה עַל חֲדוֹה עַל צְדִיקִיא, וּכְלָל
בְּנִי מִתְּבִּתְּהָא חֲדָאן. לְסֻוף תִּלְתָּא יוֹמִין, דָּאַתְּמַפְּרוֹן בְּהַכְּלִין
יְדִיעָן, נְפָקִין, וְאוּרִין נְשִׁבִּין, וּמְצִטְיִירִין בְּלָהּוּ בְּדִיוֹקְגִּיהָן.
וּמְקָאנָן לְהַלְאָה, יְרָתִי אַחֲסָנָת יְרוֹתָא, כְּדָקָא חַווּ לְכָל חַד
וְחַד.

חַיּוֹן דָּאַתְּחִזְיָא בְּגַן עַדְן, מַחְיוֹן יְקָרָא דִּיוֹקְגָּנוֹא דְּכָל
דִּיוֹקְגִּין, וְגַוּוֹן דְּכָל גַּוּגִין, דְּמַלְכָא קְדִישָׁא, לֹא
אַתְּגַלֵּי בְּהַיכְלָא, וֹלָא בְּאַתָּר חַד, אַלְאָ אַתְּפַתַּח רְקִיעָא
מְרַקְמָא עַל גַּבְיוֹ גַּנְתָּא, לְדִי סְטְרִין, וְאַתְּמַלְיָא מְזִוָּא יְקִירָא
קְדִישָׁא, וְאַתְּחַזּוּ תְּמַן, וְאַתְּגַהְרוֹן בְּלָהּוּ צְדִיקִיא. מְאַן חַמָּא
חַדְוָא דָא, וּבְסֻופָּא דָא, דְּהַהּוּא נֹעַם הָ.

עַד בָּאַן הַוָּה לֵי רְשֹׁו לְמַחְמִי בְּהַהּוּא סְפָרָא. אַדְמַקִּיפָּנָא
לְמִיחְמִי יְתִיר, פְּרָחָמָן יְדִי, וֹלָא חַמִּינָא לִיהָ,
וְאַשְׁתָּאַרְנָא עַצִּיב, וּבְכִינָא. דְּמִיכְנָא תְּפַן בְּהַהּוּא מְעַרְתָּא,
וְחַמִּינָא לִיהָ לְהַהּוּא דְּלִבְישָׁמָדָא, אָמַר לִיהָ, רְבִי, מַה לְּךָ
לְמַבְכֵי, לֹא תַּתְעִזֵּב. מִמְּאַן דְּהַהּוּה הַהּוּא סְפָרָא, פְּרָחָ
לְגַבְיוֹה, וּגְטַלְילָה. וְעַד דְּלֹא נְפָק מַהְאִי עַלְמָא, גַּנְיוֹ לִיהָ
בְּהַהּוּא מְעַרְתָּא דְּמִדְבָּרָא דָא, וְהַשְּׁתָּא דְּהַהּוּה מְתַגְּלִי לְחַיִיא,
פְּרָחָבְאָוִירָא וּגְטַלְילָה.

מִפְאָן וַלְהַלְאָה, זִילֵי לְךָ לְאוֹרֶחֶת. וּמְהַהוּא יוֹמָא עַד הַכָּא.
 לֹא אָתַגְלִי לֵי, וְלֹא זַבְינָא לְמַשְׁמָעַ מִפְנָן הוּא. וּבְכָל
 זַמְנָא דָאָנָא דְכִירְנָא, אֲשַׁתְּאָרְנָא עַצְיב. אָמַר רַבִּי אַלְעֹזֶר
 דִילְמָא קַוְדְשָׁא בָרְיךָ הוּא בְעֵי בִקְרִיה, דְלֹא יַתְגַלְלֵי בְעַלְמָא.
 עַד דְהַוּ יַתְבִּי וְלֹעֲזָן בְמַלְיָן יַקְרִין וְעַילְאַיִן אַלְיַיִן, גַּהֲר
 יַמְמָא. קָמוּ וְאָזְלוּ, אָמַר רַבִּי אַלְעֹזֶר, הַשְׁתָּא עִידָן רַעֲוָא
 הוּא קָמֵי מַלְכָא, נִימָא מַיְלִי דָאוֹרִיתָא, וְגַתְעַפְקָה,
 וְגַשְׁתַתְתָּפָ בְשִׁכְינָתָא.

(במדבר כב) לְאָמַר הַגָּה עַם יִצְאָה מִמִּצְרַיִם. אֵי תִּמְאָה, דָהָא
 צְרִיךְ לְגַטְלָא פִיפּוֹסִין וַיּוֹחַסִין דִילְחוֹן, לֹא
 אַצְטְרִיךְ, אַלְאָ אוֹרֶחֶת בְּלִיל. דְבַתִּיב הַגָּה עַם יִצְאָה מִמִּצְרַיִם.
 מַאי טַעַמָּא. מִשּׁוּם דְהַכְּבִי קָאָרֵי לוֹז פְּטוֹרָנָא דִילְחוֹן בְּמַה
 זִימְנִין, וְעַל דָא לֹא תִטְעָה, דְבַתִּיב (שמות ח) שְׁלַח אֶת עַמִּי
 בְּכָל זַמְנָא.

וְעוֹד, כְּדֵא תִּגְטְלִילִית עִיטָא עַלְיָיו עַמּוֹ פְרֻעה, בְּלִישָׁנָא דָא
 יַכְלֵי לְהֹו, דְבַתִּיב (שם א) הַגָּה עַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַב וְעַצּוּם
 מִפְנָן. אַוְפָ הַשְׁתָּא דְבַתִּיב, הַגָּה עַם יִצְ"א מִמִּצְרַיִם, דְלֹא
 אַפְיק לוֹז אַחֲרָא, אַלְאָ אִיהוּ מְגַרְמִיהָ נִפְקָה, וּבְגִין בְּךָ תִּכְבּוֹל
 לְאַבָּאָשָׁא לוֹז.

הַגָּה בְּסִיחָה אֶת עַיִן הָאָרֶץ, אֵית דָאָמֵרִי, סִיחָן וְעוֹג, דְקַטְלִי
 לוֹז יִשְׂרָאֵל, דְהַוּ עַיִנָּא דָאָרֶעָא. אַלְאָ כְּדֵא אַיִתִי קַוְדְשָׁא
 בָרְיךָ הוּא אַרְבָּה עַל אַרְעָא דִמְצָרִים, מָה בְתִיב, (שם י) וְיַכְסָ

את עין כל הארץ ותחשך הארץ. אמאי, בגין דכל חרשין וкосמין דעלמא, לא יבלין למעבד חרשין, אלא מלה חדא, בדרנא חדא, בזמנא חדא. ולעמא דא איתתי ארבה, מבולבל בכמה יני מבולבלים אלין באליין, עד דלא יבלו כל חרשין וכל קוסמין, למקם קמיהו. ורא הוא ויבס את עין כל הארץ. והבא כתיב, הגה בפה את עין הארץ.

אמר רבי אבא, בא וראה, בליך יבלעם לא הו בעלמא חרשין וкосמין בותייהו. בלעם, חיליה ותוקפיה הוה בפומא ובעינין. בליך, חיליה ותוקפיה בעובדא דידין. ודא אצטראיך לדא. דהא כל יני חרשין דעלמא בפומא ועובדא הו, ובהו תלין. בלעם הו ליה לישן, ולא ידין. בליך הוה ליה ידין ולא לישן.

אלו חביריא, ושמשא הוה תקיף לחדא, חמו ההוא בי חקל בשפирו העשbin, ומיין נפקין לבל ספר, ואילני חקלא סגיאין, יתבי תפנן. אמר רבי אלעזר, במה יאות אחר דא **לנicha ביה.**

ארהו יתבי, הא חיינא רברבא אתי, בתרוקפא דشمשה, עבר קמיהו. אמר ליה ר' אלעזר, חיינא חיינא, סטי לך מאורתה, דהא ההוא גברא Tab, ואתנחים על מה שעבד, ולא יוסיף למייעבד ההוא מלה. תנווה חביריא, אמר רבי אבא, מי הא. אמר לו נון שתיקון.

אמר ר' אלעזר, חיינא חיינא, לברר דלחישו לך מן שמיין,

אתנהם ההוא נברא, ושוי ברעותיה, שלא יתוב להאי חובה לעלמיין, סטי לך מאורה. קם חייניא בקיומיה, ולא נטיל הבא והבא.-tab במלקדמיין, ואמר ליה, חייניא חייניא, ידענא מה אתה בעי, טוב מאורה, דהא נוי חייבא אתי, דעבד ביש לחד יודאי, והא הוא נאים במערתא דילך, ויל וקטליה. מיד אהדר ההוא חייניא, ודרילג דילוגין קפיהו.

אמר ר' אלעזר, חבריא, אי לא הוינא הקא, בפה בישין הוה עביד ההוא חייניא. דהא בר נש חד יודאי, עבד עזבדא דחובבה, ועד שלא tab בתיזבתא, לחישו ליה להאי חייניא, לקטלא ליה. ואמלך ההוא בר נש בין כה ובכ', ואתנהם מחוביה, ואמר שלא יתוב לעלמיין להאי חטאה, ועל דא אשתייזיב מן דינא.

אמרו חבריא לרבי אלעזר, בפה ידעת. אמר לון, סימנא יהב לי אבא ואני אשתחמודענא ביה. אמר ליה, תינה חייניא, דאשתחמודעת ביה. ההוא אתנהם וtab מחוביה, בפה ידעת. אמר לון, בר הוה אויל ההוא חייניא, קשישוי הוו סלקין, זונגייה זקייף, ואיהו דאוזל בבהילו. רוחא אחרא הוה אויל לקבליה, והוה קארוי קפיה, טוב מאורה, דהא tab מחוביה ואתנהם ההוא בר נש. והו ה חייניא בישא לא הוה אצית, עד דיתנוון ליה כופר באטריה דההוא בר נש דאתה חייב קטלא וtab מאורה ונתנהם. דבך אורחותי דחייניא עילא ותטא, בינו דאתה חייב ליה רשוי,

לא טוב, עד לאשלים והוא דינא בישא דאתה חייב ליה רשות
למעבד, או דיתנוון ליה באטריה חייב אחרא בכופרא,
זהא בריקנייא לא יפוק, כיון אתה חייב ליה רשות.

אמר ליה, תינח כל דא, והוא נוי דאמרת אתה חייב ליה
כופרא בפה ידעתה. אמר לוין, כיון דמלילת לחויניא,
הוא רוחא דהוה איזיל לקבלה, ולחיש ליה הדיבר
לאורה היה זהא אנתכם הוא בר נש, הוא דLING על אונני,
ואמר לי.

תווזה חבריא, אמר ר' אלעזר, חבריא, נהך ונחמי, זהא
חויניא כבר עבד מה שעבד. כמו וקריבו לנו כי חדר
טינרא בההוא בי חקל, אשכחו לההוא נוי דמת, וההוא
נחש ברוך על עקיביה, ולא הווע אבדיל מניה. לבתר
אתפרש מעקביה, וסליק על גורניה, ואבריך תפון. ומטהן
נחת על עקיביה, ולא היה מתפרק שא מניה.

אשכחו ליה ארנקי חדר מליא דינרין, הנול לחדר יודאי
באורה, ומחה ליה. נטל רבינו אלעזר את האrnקי,
ואמר, בריך רחמנא, דבכולא עביד שליחותא. תעבז לההוא
אתר זהו.

פתח רבינו אלעזר ואמר, (ישעה מא) מאשר יקרה בעיני נכבdet
ואני אהבתיך ואתן אדם תחתיך ולאםים תחת נפשך.
מאשר יקרה, יקרו מבעי ליה, והכי אצטיריך, מאשר אתה
יקר בעיני, מהו יקרה, מכלל דאייה מנרכמיה אתיקר. ה' כי

הוּא וְדֹאי, דָּכֵל בֶּרֶג נֶשֶׁת דָּאִיהוּ בְּחַיּוֹבָא קְפִי קְוִידָּשָׁא בְּרִיךְ
הוּא, בְּקָדְמִיתָא הוּא מַזְוְלָא. וְתוֹעֲבָה אִיהוּ קְפִי קְוִידָּשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, וּבְתַר דָּאַמְלָךְ וְתַב מַחְזִיבָה, הַשְׁתָּא אַתְּיִקְרָר
אִיהוּ מְגַרְמִיה, וּקְוִידָּשָׁא בְּרִיךְ הוּא קָאַרְיָה עַלְיהָ וְאָמָר, מַאֲשָׁר
יִקְרָת, אַתְּ מְגַרְמָד יִקְרָת.

בְּעִינֵּי נְכָבְדָת וְאַנְיָ אַהֲבָתִיכְךָ, דָּהָא לִיתְ רְחִימָו לְקְוִידָּשָׁא
בְּרִיךְ הוּא בְּהַדִּי בֶּרֶג נֶשֶׁת בְּעַלְמָא, אַלְאָ לְמַאן דְּתַב
מַחְזִיבָה, וְעַל דָּא וְאַנְיָ אַהֲבָתִיכְךָ. אַבְלָל מַה אַעֲבִיד, דָּהָא
יַהֲיבָת רְשָׁוֹ לְחִוְיאָ לְנוֹזָקָא. דָּא הוּא עִיטָּא, וְאַתָּן אָדָם
תְּחִתְּפִיכְךָ. מַאי אִיהוּ אָדָם דִּיהָבָ קְוִידָּשָׁא בְּרִיךְ הוּא כּוֹפֵר
תְּחִתְּפִיכְךָ. הַהְוָא אָדָם דָּאַתִּי מַעַמָּא דְּסַטְרָא בִּישָּׁא, דָּהָא
חִוְיאָ מְדִילִיה יִיכְוֹל. דְּכַתִּיב וְאַתָּן אָדָם, אַל תְּקַרְיֵ אָדָם,
אַלְאָ אָדָום. וְלֹאָמָים, דָּא הוּא (בראשית כה) וְלֹאָם מַלְאָם יָאָמָץ,
וְדָא וְרָעָא דְּעָשׂוֹ, דִּיהָבָ תְּחִתְּ נְפִשְׁיהָ.

אַדְהָוּ יִתְבִּי, הָא הַהְוָא יְהָדָאי, דָּגְזָול לִיהָ הַהְוָא גּוֹי, דְּקָטְלִיהָ
חִוְיאָ, אַתִּי מְאוֹרְחָא וְלֹאִי. וּמְנוּ תְּזַקְפָּא דְּשִׁמְשָׁא,
עַל בְּהַהְוָא חַקְלָל, וַיְתִיב תְּחֹות אַילְגָּא חָדָר, וְהָוָא מְתַרְעָם
לְקְוִידָּשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּמְצָדִיק עַלְיהָ דִּינָא, וְאָמָר, מְאַרְיָ
דְּעַלְמָא, גְּלוּי וְיָדוּעָ קְפָה, דָּאָנָא לְאָחִיְשָׁנָא עַלְיָה, וְעַל
גּוֹפָאִי, וְעַל מְמוֹנִי בְּלּוּם, דָּהָא בְּדִינָא אַתְּעַבְּיד בָּל מַה
דְּאַתְּעַבְּיד. אַבְלָל אָבָא וְאָמָא סְבִין אִיתְ לִי, דְּלִיתְ לִי בְּפָה
דְּאָפְרִינָס לוֹזָן, וְעַל דָּא חִיְשָׁנָא.

ויתגו על כל דא, צורר אחריא דדריגרין דהזה בההוא ארנקי, בהדר משביגנא למעבד חופה לבריתיה עגניה, מה יעביד. מאיריה דעלמא, על דא באיבנה בלכאי יתר.

בכי ואמר, (תהלים יט) משפטינו ה' אמרת צדקו ייחדו. דינין דמאי עלה מא קשות אינון. אמראי אינון קשות. בגין דצדקו ייחדו. דהא בשעתא דריניא, קודשא בריך הוא בעי למעבד דיניא, כמה מאירי תריסין קיימין מהאי סטר ומהאי סטר ומגיחין אלין באליין, ומצדיקין אלין באליין. כיון דעתךכו אלין באליין ואסתפמו בחרא, בדין משפטינו ה' אמרת. אמרתי צדקו ייחדו, בד מצדיקין כל בני דינא דלעילא. מאירי דעלמא, על דא אנא בכינא, ולא על דידי.

שמע רבינו אלעזר וחבריו, זקמו לנבייה, חמו יתיה דהזה יתיב תחותה ההוא אילגנא. ואתקיפו ביה, ונפלו יתיה לנבייהון, אמר רבינו אלעזר לא תחל ובאה קשות, דאי לאו ובאה אנט, לא ירחש לך קודשא בריך הוא ניסא רברבא במא דעבד. ובקדמיתה טול ארנקי דדריגרין דילך, ותחמי מה דעבד קודשא בריך הוא בגיןה.

אול בהריהו, וחמא ההוא גוי מות, וחוויא הה עבד ביה נוקמין. והזה בריך על קדרלי בקדמיתה. אשתחח ההוא יודאי בעפרא, ואודי ושבח למאיריה דעלמא. זקם ונשך יודוי הרב אלעזר וחבריו, אמר לו, השטא ידענא קודשא בריך הוא ארחש ניסא דא בגיןיכו.

אבל רבנן, על אבא ואמא שבין דאית לוי בכיננא, ועל חד מסכיננא דיהב לי צורא דא. פתח הארגקי, ואחמי לוון הארוּא, ובן אחמי לוון מחהה, דעדך ליה ההוא גוי. צלי עלייה רבבי אלעזר, ואיתס.

קריבבו לנוּבִי ההוא גוי במלקדמין, וחמו ההוא חוויא דהוא עביד ביה נוקמין ברבקדרמיטא. אמר רבבי אלעזר, חוויא חוויא, כל מה דעבדת, יאות עבדת. ותו דאחמיית חילך וגבורתך ביה. ועבדת נוקמין סגיאין. זהא חמיינין תלת זמנים, ואחמיית כל מה דעבדת. מכאן ולהלאה, זיל ואחתטמר במערתך, וגוזרנא עלך, דלא תנוק לבריתא בעלמא. אתפרש ההוא חוויא, וכפיף רישיה, ואול ליה.

אמר רבבי אלעזר להוא יודאי, טול עדראה דשנאה, דהא ביסא דдинרין דדהבא אית ליה לנוּבִי. ושבוק ליה מאנו, ולא תtol מהיליה בלום. וויל לנוּבִי נברא דdone פלן, ותשבח דמיית אתתיה, וויל לנוּבִי, והב ליה ביסא דдинרין דא, בגין דההוא נברא אית ליה בראש חדא, ושמען שםיה, והוה אויל בסחרתא על יפה, ואינו בארא, ובריה דהאי גוי גנב ליה להוא ביסא, ויהב ליה להוא רשע. ואימא להוא יודאי, דיסליך ביסא דא לבריה, דלעגל ייתי לנוּבִי, ויודי לקודשא בריך הוא, דאחר אבידתא למאירה. וכד עביד, גטל ביסא, ואסגיד לкопיה דרבבי אלעזר, ונשך ידו.

תוהו חבריא.

אמָר רַבִּי אָבָא, בְּכֶל אֲרֹחָה דָא, אֵית תֹוֹהָה, בְּכֶל מָה
דְּחַמְיִנּוּ בָה, וְהַשְׁתָא אִיהוּ תֹוֹהָה עַל תֹוֹהָה. מַהוּ דִין.
אמָר לֵיה, מַלְהָ דָא לֹא בְסִימְנָא אִיהוּ, וְלֹא בְחַכְמָתָא, אֶלָּא
רוֹחָה דִילִי אָסְטָבָל, וְאַנְאָ חַמְיִנָא, בְאַלְוָ בְעִינָא חַמְיִנָא.
תֹוֹהָה בְלָהוּ חַבְרִיאָה. וְאַזְלוּ בְלָהוּ, וְהַהוּא יָוְדָא בְחַבְרִיאָה.
עַד דְמָטוּ לְגַבְיוֹ חַמְוַי. בִּין דְמָטוּ תִפְנֵן, אַשְׁבָחוּוּ לְחַמְוַי הַחוֹי
יַתִיב עַל גַבְיוֹ עַרְסָוִי וְלֹעֵי בָאוּרִיאָה, בְרִיךְ בְּרַכָּתָא רַבִּי
אֶלְעֹזֶר, וּבְרִיכָוּ חַבְרִיאָה, וְאִיהוּ חַדִּי בְחַבְרִיאָה.

פָתָח וְאָמָר, (ירמיה י) רַפְאָנִי ה' וְאֶרְפָּא כּו', בִּין דָא מָר
רַפְאָנִי, מַהוּ וְאֶרְפָּא. בִּין דָא מָר הַשְׁיעָנִי, מַהוּ
וְאַוְשָׁעָה. בִּין דָא סְפִיאָ מְסִי, מָן הוּא דְמַחִי.

אֶלָּא בְלָ אָסְוֹתָה דְעַלְמָא, בִּידָא דְקוּדָשָא בְרִיךְ הוּא. אֶבֶל
אֵית מְגַהּוֹן, עַל יְדָא דְשַׁלְיָהָא. וְאֵית מְגַהּוֹן, דְלָא
אַתְמִסְרוּ בִּידָא דְשַׁלְיָהָא. וְאַינּוּן דְאַתְמִסְרוּ בִּידָא דְשַׁלְיָהָא,
אָסְוֹתָה אַינּוּן, אֶבֶל לְזִמְנָא מְתַהְדָרִין. אֶבֶל אַינּוּן דְקוּדָשָא
בְרִיךְ הוּא מְסִי, הַהוּא מְרַעָא לֹא אַתְהַדֵּר לְעַלְמִין. וְעַל דָא,
אָסְוֹתָה דִילִיה, אִיהִי אָסְוֹתָה, דְלִית בָה מְרַעָא בְלָל. וּבְגַין
בָה, רַפְאָנִי ה' וְאֶרְפָּא, וְדָאי, בְלָא קְטוּרָגָא בְלָל. וְהַשְׁתָא
חַבְרִיאָה, קוּדָשָא בְרִיךְ הוּא יְהִיב לֵי אָסְוֹתָה, וְעַשְׂק לֵי
וְעַרְבָ לֵי.

סְחוּ לֵיה בָל הַהוּא עַוְבָדָא, תֹוֹהָה, וּבָכָה וְחַדִּי. וְאָמָר,
חַבְרִיאָה, נְדִרְגָא, דְאִיכָה לְגַבְיהָה, וְאַתְחַבֵּר בְחַבְרִיאָה,

ונזדה ונשבח למארי עלמא. חרי בהדייהו.
אמרו ליה, במאוי הווית מהתעסוק. אמר לון, הוינא משפטה של
בפ' בלק, וחייבנא, דחכמתא דיליה, הויה תקיף ויתיר
מחכמתא דבלעם. חכמתא דבלעם רגעה חדא, חכמתא
דבלק בכל זמנה. אבל מפתחן דבלחו, בידוי דבלעם הו.
בגין האיה הו אשלים בפומא. בלק הויה ידע למעבר
חרשו, ולא ידע לאשלמא בפומא.

פתח ואמר, (שם לו) ואתה אל תירא עבדי יעקב כו'. האי קרא
אווקמה. אבל אל תירא עבדי יעקב, מהרשי דבלעם.
ואל תחת, מקסמי דבלק.

תא חוו, הייך הוו תרוויהו דא ברא בעיטה בישא לקביל
ישראל. אמר בלעם, יעקב בביתא דלבון אבי אבא
הוה, ונחש נחשין לקבליה, ויביל ליה. אנא אסדר נחשין
לקבליה. אמר בלק, ואני אסדר קוסמין לשמא דאיקרי
ישראל.

בזהיא שעתא, נפק רוחא חדא מסטרא דיווסף, מגו ענפי
אלגנא, ונשיב באינז נחשין, ובטיל לון. והיינו
דאמר יוסף, (בראשית מד) כי נחש נחש איש אשר במוני. מי
איש אשר במוני. בוגני אית איש דנחשין יבטל לבוגניכו.
בוגני איה לעילא, והיינו איש אשר במוני. במוני אית איש
לעילא, דאפיק רוחא אחרא, מגו אלגנא דלהתטא, ונשיב
בזהוא קסם, ובטיל ליה.

וְהִיִּינוּ (משלוי טז) קָסֶם עַל שְׁפַתִּי מֶלֶךְ. מֵאַנְךְ מֶלֶךְ, דָא אִילְנָא דְלִתְתָּא. בְּדַיִן אֲתִיב בְּלֻעַם וְאָמֵר, (בַּמְדִבָּר בג) בַּי לֹא נָחֵש בַּיּוֹקָב וְלֹא קָסֶם בַּיִשְׂרָאֵל. וְתַרְוֹוִיְהוּ הוּא מַתְרִין סְטְרִין אִילְינָן.

בַּי אֲתָךְ אָנִי. לֹא הוּוּ יְמִין מִן יוֹמָא דְאַתְּבָרִי עַלְמָא, דְאַצְטָרִיךְ הַכִּי לְמַהְיוֹ קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּהַדִּיחָה דִיּוֹשְׁרָאֵל, כְּהַהוּא זִימָנָא, דְבָעָא בְּלֻעַם לְשִׁיצָאָה לְשִׁנְאיְהָזָן דִיּוֹשְׁרָאֵל מַעַלְמָא. וְעַל דָא אָמֵר קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּלֻעַם בָּעָא לְשִׁיצָאָה לְכֹן מַעַלְמָא, אָבֵל אָנָא לֹא אָעַבֵּיד הַכִּי, אַלְאָ יְרִמְיהַ מָוֹ) בַּי אָעַשָּׂה בָּלָה בְּכָל הָגּוֹים אָשָׁר הַדְּחַתִּיךְ שְׁמָה וְאֲתָךְ לֹא אָעַשָּׂה בָּלָה.

דָאלוּ יִתְוֹן כָּל עַמִּין דְעַלְמָא, לֹא יְכַלֵּין לְשִׁיצָאָה לְכֹונָה מַעַלְמָא. אָתָא לְבָנָ בְּקָדְמִיתָא, וּבָעָא לְאַעֲקָרָא לִיהְיָה לְיַעֲקֹב בְּלַחְזָדָיו מַעַלְמָא, אָתָא קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאַגְּנִין עַלְיהָ. דְבַתִּיב, (בראשית לא) הַשִּׁמֶר לְךָ פָּנָ תְּדִבְרָ עַם יַעֲקֹב מַטּוֹב עַד רַע. אָתָא פְּרֻעה, וּבָעָא לְשִׁיצָאָה לְוֹן מַעַלְמָא, אָתָא קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאַגְּנִין עַלְיהָזָן, דְבַתִּיב, (שמוטה א) וּבְאַשְׁר יַעֲנוּ אֶתְוֹ וְגַנוֹ. אָתָא הַמִּן וּבָעָא לְשִׁיצָאָה לְוֹן מַעַלְמָא, אָתָא קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאֲתִיב בּוֹלָא עַל רִישִׁיה. וּבָנָ בְּכָל דָרָא וְדָרָא, קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַגְּנִין עַלְיהָזָן דִיּוֹשְׁרָאֵל תְּדִירָ. וְיִשְׂרָאֵל אָמֵרִי, (איכזה א) חַסְדֵי הָיָ בַּי לֹא תִּמְנוּ. בַּי לֹא תִּמְנוּ מִבְּעֵי לִיהְיָה. אַלְאָ חַסְדֵי הָיָ, בְּכָל דָרָא וְדָרָא הָיָ

בസען. כי לא תמנוג, שלא אשתחוויננא. מי טעמא, משום שלא אתמנגע רחמי מינן. דבהתיב, (שם) כי לא בלו רחמיו. תא חוו, מה בתיב בקדמייה, (במדבר כב) וישלח מלאכימים אל בלעם. ולברther וילכו ז肯וי מואָב ווְקֹנִי מִדּוֹן, הוּה ליה למימר וילכו הפלאכימים, מי טעמא קא שני מלה ממאי דקאמיר בקדמייה.

אלא ההוא רשע דבלק, חכמים הוה בבל בראשון דלעילא, אינון דקשין קשryan, למבדר בהו חרשיין וקסמיין. ובכל אינון בראשון עילאיין מיניהו, דבשו בפיין לדרגון תפאיין. אמר ליה, בבל ומנא דאנון חרשיין וקסמיין ונחשיין, אית לן דרגון ומלאכימים ידיין, ואשתמודען לנבי חרשיין וקסמיין, אבל מבחן ולהלאה, אית לך לעינא באתר אחרא עילאה.

כתב ליה שמהן אחרניין, באינון בראשון קהישין. והבי או רחיהו דקסמיין וחרשיין, דידי עי אינון בראשון דההוא קסם שריא בהו, ועבדין חרשייהו, ואומי להונ בברגון אחרניין עילאיין מיניהו, ועבדי מה דעבדי. שלח ליה הב. עמא דא, לאו קשרא דילחון בשאר עמיין דעלמא, אבל קשרא דילחון באתר אחרא עילאה, מתקשרא. לעילא מכל בראשון.

כתב וישלח ליה, פיפוסא ופטרזנא דתריסר נצוצין, דסחרן גלגוליא רתיכא דכורסיא קדיישא, ואמר ליה, אי

תסתכל בהני, בהני תסתכל, בגין דהני תריסר מתקשרו ביב' שבטים. ואילו בהני תעביד חרשין, בדילחן דילחן לחתא, איןון י"ב שבטים, י"ב הנLIN פרישן, ניכול לוֹן, ונינה בהוֹן קרבא, ונעקר לוֹן מעלה מא.

והינו וישלח מלאכים, מלאכים ודא. וקסמים בידם, פיפוסים דמלאכין קדישין, הו אתיין בידיהם. ואיהו לא ידע, אבל דרגין עילאיין, ביא דקודשא בריך הוא איןון. מה חשיב בלאק. חשיב, דעתא דישראל את מסרו למלאכין, בשאר עמיין העלה מא. ועל בא בתב שמהן האליין מלאכים תריסר, ושלוח ליה, והינו וישלח מלאכים.

אמר ליה תא חוי, כל דרגין איןון מתקשרו קשראיין, להברא עמא דא, מפטרא דצפון איןון. ומפטרא דצפון זמיגין למונפל. שולטנו דחרשין דילן, מפטרא דצפון איןון. *) השטה ניכול לאנcha בהוֹן קרבא, דהא י"ב אלין איןון מתקשראן בהו, מפטרא דצפון שרין לימיינি.

והואיל ומיש מאלא שרין תוקפא דילחן, ארתחלש ואתבר, בגין אבל תוקפא דילחן לההוא סטרא איהו. מהו, דברתיב, (מלכים א') עומד על שני עשר בקר שלשה פוגנים צפונה. מצפון שארי לממיini. אמר, הא תוקפא דילן מצפון איהו, איןון מ' חסר חד דרגין, תקיפין מפרזלא ונחשה. ותחותהו לית לוֹן חושבנה. ועל בא ניכול לאנcha בהוֹן קרבא, ולאיתגרי בהו.

וְקוֹדֵשׁ אֲבָרִיךְ הוּא לֹא עַבֵּיד הַכְּבִי, דְּלֹא שְׁבִיק לֹזֶן לְמַלְאָכִין,
וְלֹא לְחִילִי שְׂמִיאָה, אֲלֹא לְקוֹדֵשׁ אֲבָרִיךְ הוּא
בְּלַחֲדוֹזִי. וְכֹל אַיִלְנִין רְבָרְבִּין וְשׂוֹלְטִינִין, פְּלֹג עַל כָּל שָׁאָר
עָמִין. וּבְכָר אָתָה יִשְׂרָאֵל, נִטְיל לֹזֶן אִיהוּ בְּלַחֲדוֹזִי, וְאַחֲסִין לֹזֶן
בְּתוֹקֵפָא דְנוֹפָא דְאַיִלְנָא, וְלֹא שְׁבִיק לֹזֶן בִּידָא דְמַלְאָכִין,
וְלֹא בִּידָא דְמַמְנָא וְרְבָרְבִּין דְעַלְמָא. דְבָתִיב, (דברים ל'ב)
בְּהַנְּחָל עַלְיוֹן גּוֹיִם וּגּוֹי. וְאַלְיִין י"ב תְּחוּמִין, מִתְתַּחַמְנוּ בְּד'
סְטוּרִי עַלְמָא, לְבַתֵּר דְבָדָר עֲנָפִין וְטְרָפִין, נִטְל לְיִשְׂרָאֵל
וְאַחֲסִין לֹזֶן בְּתוֹקֵפָא דְנוֹפָא דְאַיִלְנָא. דְבָתִיב, (שם) כִּי חָלַק
ה' עַמוֹּ יַעֲקֹב חֶבֶל נְחַלָּתוֹ.

אמָר רַבִּי אַלְעָזֶר, בָּמָה יָאֹתָה וְשִׁפְיר הָאֵי דְאָמְרָתָה, וּבָאָה
אוֹרֶחֶא דִילֹן, דְכַמָּה מְלִין עַילְאַיִן קְדִישָׁין רְוּחָנָא לֹזֶן
וְחַמִּינָא. וְהַהוּא יְוָדָאֵי הָהָר תִּפְנַן לְקַפְּיִיהָ. אָמָר לֹזֶן, רְבָגָן,
כָּל מְלִין אַלְיִין, בָּמָה טְבָאנָן, וּמְלִין עַילְאַיִן קְדִישָׁין נִינְהָג. מָהוּ
דְבָתִיב בְּתִירִיה, (שם) יִמְצָא הָאָרֶץ מִדְבָּר וּבו'.

אמָר לְיִהְ, אֵי יָדַעַת בֵּיה מְלָה, אֵי מָא. דְהָא מְלָה דָא אָוְקְמוּה
בְּאָבָרְהָם, דְאַשְׁבָּח לְיִהְ קְוֹדֵשׁ אֲבָרִיךְ הוּא בְּאָרְעָא
דְפָלְחִי עֲבוֹדָה זָרָה, וְלֹא יָדַעַי בָּמָה יְמִנוֹתָא דְקִוְדֵשׁ אֲבָרִיךְ
הָוּא, אֲלֹא בְּלַהּוּ הָוּ טְעָאן בְּתֵר עֲבוֹדָה זָרָה, וּקְם אָבָרְהָם,
וְפָרָח בְּיִנְיִיהָוּ עֲנָפָא חֲדָא שְׁלִימָ, קָדָם מְאֵרִי דְעַלְמָא,
וְאַשְׁבָּח לְיִהְ תִּפְנַן.

מָה עֲבָד קְוֹדֵשׁ אֲבָרִיךְ הוּא, נִטְל לְיִהְ לְהַהּוּא עֲנָפָא, וְגַטְעָ

לייה, ואשקי ליה, ואשתדל עליה, ואעקר ליה מתחן, ואשתיל ליה באָרְעָא אחרא. דכתיב, (בראשית יב) לך לך, מאָרָץ וממּוֹלְדַתך ומִבֵּית אֲבִיךָ. ועַבְרָ מִגְיָה עַמָּא קָדִישָׁא, וְדָא הִיא מִצְיָה דְאַשְׁבָּח קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא באָרְעָא, דלא מהימנא ביה בקדשא בריך הוּא, ולא ידע מאן איזה אמר ההוא יודאי, ודאי שפיר היא, ויאוות כלא. אבל אית לשבלה, אי אָבְרָהָם הוּה דַיּוֹקָנָא דַאֲצְטָרִיךְ. ותו דהא קרא לא אובייח על אָבְרָהָם כלל, ולא אדרבר לאָבְרָהָם, ולא ליעץ, אלא ליעקב בלחוודוי. הכתיב, (דברים לילא ברור) כי חילק ה' עמו יעקב חבל נחלהו, ובכתוב בתיריה ימצאהו. אמר רבי אלעזר, עם כל זה לא קשיא הכא, דהא אָבְרָהָם אשכחן דגפק מגו פלחוי עבודה זורה. והכא אף על גב דיעקב אדרבר, הוא קאי על אָבְרָהָם, ולית פירובא כלל במלחה. אבל אי ידעתי מילה או חידושא, אימא.

פתח ההוא יודאי ואמר, (בראשית א) והארץ היתה תהו ובהו, מאן אָרִץ. היהיא דאשתחמودעא עילא ותפתא. היתה תהו, Mai תהו, דא קו ירוק, דאקיף כל עלמא. ואיקרי קו תהו, הכתיב, (ישעה לד) ונטה עלייה קו תהו ואבני בהו. במא דתניין, אָבְנֵין מפולמות דמשתקעין גו תהומי, ומנהון גפקין מיין.

השתא אית למגדר, תהו דאיهو קו ירוק, Mai הוא קו ירוק, אלא אשכחן בספרא דאסיא קירטינא, ויידן

דַקְסָרִי שְׁמִיה, וְקָרָא שְׁמֵיה קִירְטִינָא אֲסִיאָ, בְּגִין דָאִיהוּ
רְבָּעַל בְּלָאֲסִיאָן, וַיַּקְרָא בְּחַכְמָתָא. וְהַבִּי בְּלַשׂוֹן פְּרָסִי, לְבָרֵךְ
נְשָׁה יַקְרָא, קָרָא לִיה קִירְטִינָא. רְבָּעַל יַקְרָא בְּחַכְמָתָא, וְהַזָּה
אָמָר, וְהַאֲרַץ הִיְתָה תָהוּ, מַאי תָהוּ. אִידָה קוֹיְרוֹק, דָאָסָחר
בְּלָעַלְמָא. וְמַאן אִיהוּ, קָלִיפָה דָאָנוֹזָא. וְדָא אִיהוּ קָלִיפָה
דָלְבָר, דָאִיהוּ יַרְוֹק.

לְנוּ מְגִיה, בְּהָנוּ אַיְנוֹן אֲבָנִין מִפּוֹלְמוֹת דְמַגְהָוָן גְּבָקִי מִיָּא.
מַן תָהוּ אַתְמִישִׁיךְ עֹר וּבָשָׂר. מַן בְּהָנוּ אַתְמִשְׁבָו גְּרָמִי.
לְנוּ מְגִיה וְחַשָּׁה. דָא חַשְּׁבָו דְאַתְמִשָּׁה מְגִיה עַפָּא דְעַשָּׂו.
וְאִיתִימָא מַן תָהוּ. הַבִּי הוּא וְדָאִי, דָהָא חַשָּׁה מְגִיה
תְלִיָּא תָהוּ. אַלְא אַיְנוֹן אֲבָנִין מִפּוֹלְמוֹת, עַלְוֹ בְּאַמְצָעִיתָא,
דְמַגִּיה אַתְמִשְׁבָו גְּרָמִין, כְּמָא דְאִיתְמָר. וְחַשָּׁה מְשִׁבָו דְקִיק,
דְמַגִּיה אַתְמִשָּׁה עַשָּׂו.

וּרְוִיחַ אֱלֹהִים, דָא מוֹחָא דָאָנוֹזָא, דְמַתְפָּן אִיתְמִשָּׁה יַעֲקֹב
שְׁלִימָא, בְּגֻנוֹנָא דָאָנוֹזָא דָא, דְבָתִיב, (יחזקאל א) וְהַגָּה
רוּחַ סְעָרָה בָאָה מִן הַצְפּוֹן, לְקַבְּלִיה דְתָהוּ. לְנוּ מְגִיה עַנְזָן
גְדוֹלָה, לְקַבְּלִיה דְבָהוּ. לְנוּ מְגִיה וְאַשׁ מְתַלְקָתָה, לְקַבְּלִיה
דְחַשָּׁה. לְנוּ מְגִיה וְנִגְהָ לוֹ סְבִיב, לְקַבְּלִיה דְרוּיחַ אֱלֹהִים.
וּמְתוּבָה בְּעֵינָה הַחַשְׁמָל, לְנוּ מְבָלָא. דְלַקְבָּלִיה, מְרַחְפָּת עַל
פְּנֵי הַמִּים. דָא רְוִיחַ דְאִימָא עִילָּאָה, דָקָא מְרַחְפָּא
עַל כָּלָא. וַיַּעֲקֹב שְׁלִימָא, אִיהוּ וְדָאִי מוֹחָא דָאָנוֹזָא. וְהַקְדּוֹשָׁ
בָּרוּךְ הוּא יִמְצָא הָאָרֶץ מִדְבָּר וְדָאִי. לְבָתָר עַבְדֵי הַקָּדוֹשָׁ

ברוך הוא **לכל** איננו **קליפין** להזון, היהון **בלחון** משתחעבדין ליה.

(במדבר כד) **אָרְאָנוּ** ו**לֹא** עתָה **אִשְׁוַרְנוּ** ו**לֹא** קרוֹב דָּרְךָ כוֹכֵב מִיעַקְבָּר וְקָם שָׁבֵט מִישְׁרָאֵל וְנוּ. **אָרְאָנוּ**, לְמַלְתָּה דְפֹורְקָנָא דָא, דָאִיחוּ רְבִיעָה. ו**לֹא** עתָה, אֲלֹא לְסֻוף יומִיא.

שית יומין הוּא בעלה מא, כיומה רביעאה חמינא, הנהורין דהוּ ביה, מסתליך ומרתעבי. שמשא וסירה וכוכביה ומזרלי אהגינו ביה. הגי אתהו בעזבדא דברראשית, וביה אסתליך כיומה דאלף רביעאה.

בכה רב שמעון ואמר, ווי דגלוותא אהתמשה, ומאן יכיל למסקבל ליה. אמר ליה, אי רב אי רב, אלו הוית ידע בטה ערטלא ובלבולא, עבד קידשא בריך הוא בבלחו רקיעין, בשעתא הנור ומספר לוּן ליישראל בידא דההיא שבחה, ולאשתעבדא תחות ידא דאדום.

בשעתא דהוּ בתרבי פתקין ברקיעא, עד דלא אחתיימן, בגוושפנקא דחוותמא דמלבא, קרא קידשא בריך הוא לביל חילוי שמייא, וקרא לנבריאל דקסט הסופר בחרצוי, ואמר ליה, אי עבב פתקין עד דלא אחתיימן, ואבבה על בני, ואעביד להזון מספרא ואבלא. באומאה עליבוג, כל חילא דשמייא, דתשבקון לי, ולא תתקפון לנחמא לי. בדבר אחר, (ישעה כב) על בן אמרתי שעו מנין

אמירר בְּבָכִי אֶל תַּאֲيִצּוֹ לְנַחֲמָנִי עַל שֶׁד בַּת עַמִּי.
 בעט בְּעִיטֵין בְּרַקְיָעָא דְעֶרֶבּוֹת, וַעֲבָד בֵּיהַ בְּקַוְעִין וְחַלּוּגִין
 פַּתִּיחִין. פַּתָּח וְאָמַר, בְּנִי, בְּנִי רְחִימָוּ דְמַעַי, רְבִיתִי
 לְכֹזּוֹן, וְגַטְלִית לְכֹזּוֹן, בְּאָבָא דְגַטְילַל לְבִרְיהָה, אָוְלִיפְנָא לְכֹזּוֹן
 דְחַלְתִּי, אֲשֶׁלְטִית לְכֹזּוֹן עַל כָּל אָוְמִין דְעַלְמָא. חַבְתוֹן קְפָאי
 בְּכֶמֶה חֹבִין, עַבְרָנָא עַלְיִיכָּו, בְּגִינָן דְבָנִין יַקְיָרִין רְחִימִין
 הַוִּיתּוֹן קְפָאי.

בְּנִי בְּנִי, אֲקָרָא לְאַרְבָּע סְטְרִין דְעַלְמָא, וְאוּמִינָא לְהֹזּוֹן
 עַלְיִיכָּו מְזֻרָח מְזֻרָח, בְּאָוְמָאָה עַלְהָה, אֵי בְּנִי יַתְבְּרוֹן
 בְּיִנָּה, דְתִסְתְּבִל בְּתֹאָרָא וְדִיוּקָנָא דִילְחוֹן, הַיְד אֲשֶׁתְּנִי
 וְאֲשֶׁתְּחַר בְּעַנוּיִין דְעַבְדוֹן לוֹן בְּגַוּה, וְתִבְכָה וְתִסְפֵּד עַלְיהָן
 וְתִגְטֵר לוֹן.

בְּנִי בְּנִי, פְּדָהוּתָן בְּבִיתְתָּאי, בְּתוּקָפָא דְאַמְבּוֹן, בְּעִידּוֹגִין
 בְּעִינּוֹגִין, לֹא אֲשֶׁרְחַתּוֹן עַלְיָה. בְּנִי בְּנִי, מָה אַעֲבִיד לְכֹזּוֹן,
 גַּוְיִרָא גַּוְרָנָא בְּאָוְמָאָה, אַלְאָ אָנָּא וְאַתָּהוּ נְגַלִּי.

מְשַׁח רְעֵיָא מְהִימָּנָא, אַיְדָה לֹא תְשַׁגַּח עַל בְּנִי, עֲנָא קְדִישָׁא
 דְמִסְפֵּרִית בִּידָה. מְזֻרָח מְזֻרָח, אַתְּעָרִי לְגַבְיִי מְשַׁח,
 וְתִבְבּוֹן וְתִסְפְּדוֹן עַל בְּנִי, אַבְלָא וּמְסִפְרָא אֲשֶׁרְמָעוֹ בְּחַדָּא,
 עַד דָּאָנָּא אֲשֶׁרְמָעוֹ וְאַתְּרָיו עַמְבּוֹן.

בְּנִי בְּנִי, רְחִימִין דְגַפְשָׁאִי, הַיְד תְּהַבּוֹן בְּשַׁלְשָׁלָאִין תְּקִיפִּין,
 יַדְכּוֹן מְהִדְקּוֹן לְאַחֲרָא. בְּנִין דְאַתְּרָבִיאוֹ בְּעִידּוֹגִין, בְּנִין
 דְהָווֹ יַקְיָרִין מְפּוֹ וּסְפִירִין. בְּנִי בְּנִי, חַסִידִין קְדִישִׁין, הַיְד

תפלון בידי נוכראין, שלא רחמיין כלל. בשרא קדיישא דגופיכון, איתרמי ואתחיל בשוקים וברחוות. בני בני, ווי עלייכוּן וועלִי. ברין בע פירפֿירא דיליה. והיינו דכתיב, בצע אמרתו.

דרום דרום, באומאה עלה, בד יתברון בני גנוּה, דתספְּבל בהו היך משחרא דיווקניהוֹן, וימיגוּן תבירין בגין עטמיא. דרום דרום, באומאה עלה, אתער לנבי אברהם רחימאי, ואימא ליה איך נפלו בניו, ואתבררו בין שנאייהוֹן, ותבפּוּן ותספְּדוּן עלייהוֹן. דרום דרום, באומאה עלה, דתנתר בגין רחימאוֹן הנפשאי, בד יתברון גנוּה.

צפון צפון, אתער בקהל בכיה ומספּד לאבלא ויוננא לנבי בגין. ואימא ליה לעקידא דמדbatchי, היך איזליין בניו, והיך נפלין בחרבא. לא תימרין דא, ולא תהודען דא ליעקב אבוהוֹן. שלא יהפּך עלמא בריגעא.

מערב מערב, אתער לנבי נאקה חלליין, וקרבין פקייפין בגין. איתער לנבי רחימתי יונתי תפתי, היך איזליין בגין. והיך מתברון בכמה סטרין.

אתה ברתי רעיית רעייא דילוי, רחימתא דנפששאי, מה געביד מן בגין מה יעבור אינון. אבל רחימתי אתה, אימא לך, אי ברעו סלקא עלה, אנטה מרובה, ונדרפין דילך פרישון לד' סטרין, באומאה עלה ברתי

יחידתי, דתהלך בהרדייהו, ולא תשבוק לוז, ותחפי עליהו בארכע סטראין דעלמא. ואילא, יתאבדון מעולםא. מה אימא לך ר', בההייא שעטה דכונסת ישראל שמעה דא, ארימטה קלא, ואודעןעו תמניסר אלף עלמין, וקודשא בריך הוא בהדה. ובדין (ירמיה לא) قول ברמה נשמע נהי בכינוס ממרורים רחל מבכה על בנינה. וקודשא בריך הוא בדין, (ישעה כב) ויקרא אָדָנִי ה' אֶצְבֹּאוּת בַּיּוֹם הַהוּא לְבָכֵי וְלִמְסֶפֶד. מאן חמָא ערטולא בכלתו רקיעין. מאן חמָא בלבולא ומסקפִידא דתמן. עד הכל חילוי שמייא חמָיא חשבו, הכל עלמין יתהפקון.

אמיר לך קודשא בריך הוא לבונסת ישראל, ברתי ייחידי רילוי, תהך להחפייא עליהו, ולדיירא עם בוננו. אמרה לייה, מאירי דעלמא, לא איהה. בתר דרבית לוז, ותקנית לוז, גדרילת לוז. אהוי חמית לשגאייהון דאכלי לוז, ותינשי לנא תפן. דין אומי קודשא בריך הוא לה, לאקמא לה, ולמפרק לוז ליישראל, ולאפקא לוז מגלוותא. בדבר אחר, (ירמיה לא) פה אמר ה' מגעי קולד מביבי וגוי, ויש תקוה לאחריתך בו, ושבו בנים לגביהם.

ועל דא נפקת מקמיה. בינו נפקת מקמיה, פתח קודשא בריך הוא על כל חילוי שמייא ואמר איך יועם זהב, וכל הוא קינה דאלפא ביתא, קודשא בריך הוא בלחוודי אמר לה, לבתר קשר רחימין בההוא תניננא וחתמו פתקין.

והשחתה אהדרנָא לפרשָתָא, דודאי גלוֹתָא אַתְמִשָּׁה. (במדבר כד) אֲרָאנו וְלֹא עָתָה, לְמֹעֵן קָאָמֶר אֲרָאנו. לְהַהוּא דָאִתְמָר עַלְוי בַּי אִינְנוּ. בְּדַיִתִי לְפָקְדָא לְאַיִלְתָּא. וְלֹא עָתָה, וְלֹא לִזְמָן קָרוֹב. אֲשׁוּרָנו וְלֹא קָרוֹב, אַסְתְּבָלָנָא בֵּיה, אָבֵל לֹא בְּעַז, אָלָא לִזְמָן רָחוֹק.

דרך כוכב מיעקב, רבי רבי, בטה רzion סתימין בלילן הכא. שתח זאמָר, (בראשית ב) ויפל ה' אלְהִים תְּרִדְמָה עַל האָדָם וַיַּיְשֵׁן. בְּדַבָּר קָדוֹשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאָדָם קָדְמָאָה, דו פְּרִצּוֹפִין בְּרָאוֹ, וְהֵוו מְתַחְבָּרָן בְּחַדָּא בְּלֹא פִירְוָדָא. Mai טַעַמָּא. בְּגִין דְכַתִּיב, (שם ח) זָכָר וְנִקְבָּה בְּרָאָם, בְּלֹא פִירְוָדָא, וְלֹא בְּתִיב בְּרָאוֹ, אָלָא בְּרָאָם.

בְּיוֹן דָאַתְבָּרִיאָוּ, הוּא בְּחַדָּא דָא עַמְּדָא, בְּשִׁיקוֹלָא. מָה עֲבָד לְיה קָדוֹשָׁא בְּרִיךְ הוּא. נִסְרָר לְיה נִסְרָוּ, וְגַטֵּל לְנוֹקְבָּא מַגִּיה, וְאַתְקִין לָה בְּבִמְהָתִיקְנוּן, וְקַשְׁטָה בְּבִמְהָקִישׁוּתִין, וְאַלְבִּישׁ לָה בְּבִמְהָלְבּוּשִׁין.

בָּאָן אַתָּר, בְּגִנְתָּא דְעַדְן אַתְקִין לָה. בְּמָה קִישׁוּתִין קִשְׁטָה לָה. שְׁבָעִין. וְאַינְנוּ שְׁבָעִים פְּנִים דָאָרִיִּתָּא. בְּמָה תִיקְנוּן תִקְיִין לָה. תְּלִיסָר תִיקְנוּן. אַינְנוּ תְּלִיסָר מְבִילָין, דָאָרִיִּתָּא נְדִרְשָׁת בָּהוּ. בְּמָה לְבּוֹשִׁין אַלְבִּישׁ לָה. שִׁית לְבּוֹשִׁין. וְאַינְנוּ שִׁית סְדָרִי מְשֻׁנָּה, בְּשִׁית אַגְּפִין.

בָּל הָגִי תִיקְנוּן, וּבָל הָגִי קִישׁוּתִין, וּבָל הָגִי לְבּוֹשִׁין, עֲבָד לָה קָדוֹשָׁא בְּרִיךְ הוּא תִפְנִין בְּגִנְתָּא דְעַדְן, וְלֹבְתָר וַיְבִיאָה אֶל

הָאָדָם. וְאֶרְדָם הַיּוֹנֵן הַזֶּה. בָּאַתָּר דְּגִינְדָה הַצִּיוֹן, הַבַּיִת מִקְדָשׁ אֶתְמָן. וּמִתְמָן נִטְיֵיל לֹזֶן, וְאַעֲילֵל לֹזֶן בְּגַנְתָא דְעַרְנוֹן, וּבְרִיךְ לֹזֶן בְּרִכְתָתְגִנִים.

וְרוֹא דָא, דְרֵךְ כּוֹכֵב מִיעָקֵב. דְרֵךְ וְקַשְׁיט וְתַקְיָין הַהוּא כּוֹכֵב, דְאַתְגְּטִיל מִיעָקֵב. דְבָגִין כֵּה, בְּגִינָה יַתְגִּלֵי, מֵאָן דִּיתְגִּלֵי. בְּגִין דַעַל דָא הַזֶּה אֲתִי לְגַבָּה, וְאַתְמַשֵּׁךְ מַעַילָא לְתַתָּא. וּקְם שְׁבָט מִיּוֹשָׁרָאֵל, דָא אַילְנָא דְחַיִי. וּקְם:

כַּמָּא דָאַת אָמֵר, (שם א) וְהַקְמָתִי אֶת בְּרִיתִי.

וּכְרֵד יְהָא דָא, וּמְחַזֵּפֵא תְּאַתִּי מֹאָב וְנוּ. בֶּל אַינְנוּ סְטוּרֵין דְאַתְאָחָדוֹן בְּאַילְנָא תַתָּאָה, יַתְעַבְרוֹן וַיַּתְעַדְוּן מְגִיה. בְּדַיִן, (שם ב) וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הַפָּעָם. דָא זְמָנָא דְעַדְגִּינִין וְעַנְגִּינִין, לְאַשְׁתַעַשְׂעָא בְּחַדָּא וְלֹא בְּשָׁאר זְמָנִין דְסְטוּרָא בִּישָׁא אַתְאָחָדרָת בִּינָא. אַבְלָה הַשְׁתָא לֵית עַרְבּוּבִיא דְסְטוּרָא אַחֲרָא עַמְנָא, אַלְאָ עַצְם מַעֲצָמִי, וְלֹא שִׁיחָוָפָא אַחֲרָא דְבִישׁ. עַצְם מַעֲצָמִי, נְהִירָוּ דְאַסְפְּקָלְרִיָּא דְנְהָרָא מִמְשָׁךְ. וּבְשָׁר מְבָשֵׁרִי, מְלֻבּוֹשָׁא מִהַהְוָא מְלֻבּוֹשָׁא דְאַתְלַבְשָׁ בֵיהַ נְהֹרָא עַילָאָה דִילִי. לֹזֶאת יָקְרָא אָשָׁה, בְּשַׁלְטָנוֹתָא עַילָאָה עַל בָּל עַלְמָא, דָלָא תַעֲדֵי לְעַלְמָם. בְּדַיִן (הַנִּיאָלָב) תַּדְקֵק וַתְּסַפֵּק בָּל [אַלְיָין] מְלַכְוֹתָא וְהִיא תָּקוּם לְעַלְמָא.

אַרְאָנוּ וְלֹא עַתָּה, רַאֲיָה דָא דְאַנְא חַמִּינָא, זְמִינָא לְמַחְמִי לֵיה, וְלֹא תְקַרְבָּא בְּחַדָּא. וְלֹא עַתָּה, בְּגַלוֹתָא דְבָבֶל, בַּהְוָא בִּיתָא דְבָנו עַזְלִי גּוֹלָה. אַשְׁוּרָנוּ, אַנְא זְמִינָא

לא אסתכל לא ביה אנפין באנפין. ולא קרוב, אלא בההוא ביתא בתרייתא. ובין בהאי ובין בהאי, לא הוה נייחא, ולא קירבא ואחרותא בדקה יאות.

אי רבוי אי רבוי, במה קשיא מלה, במה אריך זימנא, במה עאקו על עאקו, זמיגין לשנאיHon דישראל בגולותא, ובמה ישלטן חיוטא, ובמה ישאנון למיטרף טרפין דישראל, בכל זמנא זומנא עד סוף יומיא.

בעת לסוף יומיא, כפום שעתא דיומא, בעידן די ורחה שימושא, מן יומא שתיתאה, בשעתה דיזידמנזון לפום מגין שניין, דיזבל ושמטה בחדרא, דאייהו רעל דא מן יומא שתיתאה. בעת זמיגא קלא חרא לאתערא מרום רומי רקיעין, קלא עציב במרירゴ, מה דלא הוה הבוי מן יומא דאתברון עלמין.

והחנא קלא יהוי דקייק, בחשייאי, במרירゴ, ועציבו, נחית וסלייק, סליק ונחית, ובן אמר, אילת רחימין הוות לי מן יומין קדמאין, ואתגשיות מינאי. רחומיין קיימיין הוילי, בהדרה, אדרברגא דחוותמא דרויקנה הוה חתים על לבוי, והוה חתים על דרוועאי, והוה תקיף בגוי רחימנו דילה, ורשפי שלחובה מוקדיין בגוי.

בההוא שעתא געי תלת גועין, דא בתר דא, זינדעזעון רקיעין, זינדעזעון עלמין בלהו, עד דישתטעו קלין תלת, לנו נונא תנינא, ועירוק ארבע מהא אלף פרסי גו

נוֹנָא חַד הִנְפָּא. וְתִמְןָ יוֹשִׁיט מֵצָוִידִין וַיַּפְרִישׁ רְשַׁתְיִן, וַיַּמְשִׁיךְ לִיהְ מִן יִמְאָה, וַיַּעֲלֵל לִיהְ גַּו מַתִּיבְתָּא דֶּרֶקְיִע, וַיַּחֲמֹן מִגְּיהָ כָּל אַינְנוּ קֹשְׁנִין וּכְלָ אַינְנוּ פְּלוֹנְגְתִּין דָּאָקְשִׁי תִּמְןָ. וַיְהִיא תְּפִיסָּה תִּמְןָ מָאָה וְחַמְשִׁין יוֹמִין.

וְהַהְוָא זָמָנָא, יַבְנֹשׁ קֹודְשָׁא בָּרִיךְ הוּא כָּל חַיְילִי שְׁמִינִיא, וּכְלָ בְּגִי מַתִּיבְתָּא דִּילִיה, וַהֲוָא לְעַילָּא מְבָלְהָו, וְאַיִתְהוּן קְמִיהָ הַהְוָא תְּגִינִּיא, וַיַּקְשֹׁור תְּלַת קְשָׁרִין בְּקוֹדְלִיה, וַיַּטְלֹו אַינְנוּ תְּלַת רְחִימִין, וַיַּהֲדֹרוּן לִיהְ לְאַתְרָה דְּהֻוה תְּפִיסָּה תִּמְןָ. וְאַינְנוּ רְחִימִין יַיְעַלּוּ בְּהִיכְלָא חַדָּא דְּאִיקְרִי אַהֲבָה, וַיַּהְזֵן גְּנִיזָה תִּמְןָ.

וְאוֹמֵי לוֹן קֹודְשָׁא בָּרִיךְ הוּא, לְכָל אַינְנוּ חַיְילִין, וְלַתְרִי מַתִּיבְתָּי, לְמַהְךְ כָּלָהו, וּלְמַשְׁמָעָ קָלָא דְּרְחִימָתָא, דְּאַיְהוּ תְּאֵיב לְמַשְׁמָעָ קָלָה בְּהַדְּרִיהָ. בְּהַהְוָא שְׁעַתָּא יִתְעַרְבֵּן עַל עַמְּא קְדִישָׁא עַאֲקִין, אַלְיִין עַל אַלְיִין, בְּדַחְיקָוּ סְגִי, וְאַינְנוּ צְוָחִין צְוָחָה בְּתַרְבָּה, דְּמַעַן בְּתַרְבָּה, וַיַּתְעַרְוּן לָהּ. אַיְהִי אַשְׁמָעָתָ קָלָא עַל בְּנָהָא.

וְקֹידְשָׁא בָּרִיךְ הוּא קָאָרֵי וְאָמֵר, דָא הִיא אַיִלְתִּי, חַבִּירָתִי, יְוָנָתִי, שְׁלִימָתִי הַיּוֹשָׁבָת בְּגִנִּים, דָלָא הוּות יִתְבָּא אַלְאָ בְּסִטְרָה הַמְּדֻרְגָּה פְּנִימָאָה, בְּמָה דָאָתָ אָמֵר (תְּהִלִּים מַח) כָּל בְּבוֹדָה בַת מַלְךְ פְּנִימָה, וְהַשְּׁתָּא בְּגִנִּים, בְּחַצִיףָו, בְּאִימָא דָאָוָלָא בְּתַר בָּרָה, בְּשִׁוּוקִים וּבְפּוֹתִיִּים קְרָתָא, מְדַחְילָו דָלָא יְבָאִישׁוּן לִיהְ.

אִיְלָתִי חֶבְרֹתִי חַמִּי, **הָא חֶבְרִיאָה כְּלֹהוּ דְתֵרִי מַתִּיבָתִי
הַכָּא.** **חֶבְרִים דָאַנְזִין מַתִּיבָתִי,** **מַקְשִׁיבִים לְקוֹלָךְ
הַשְׁמִיעָנִי,** **דְתֵיאָוְבָתִי לְמַשְׁמָעַ לְקוֹלָךְ.**

בְּמַה זָמְנִין אַיְהוּ דָלָא שְׁמַעַנָּא לְקוֹלָךְ, וְלֹא יְדַעַנָּא לְךָ. בְּדַיִן
כָּל עַלְמָא בְּעַרְבּוֹבִיאָה, עַמְינָן בְּעַמְינָן אֲוֹפִין בְּאוֹפִין.
וּמְאַן דָלָא אַתְחַזֵּי לְמַלְכָא, יִתְהַזֵּן לְיהָ לְמִישְׁלָט. וַיִּתְהַזֵּן עַמְינָה
עַמְינָן נוֹכְרָאַין, וַיִּלְשְׁגַנָּן אַוחֲרָגַנָּן, דָלָא יִשְׂתַמְדָעַן דִינָא, וְלֹא
נִימּוֹסִי מַלְכָוֶתָא. וּבְמַה קָרְבִּין יִחְשָׁבוּן לְמַעַבָּד.

וּבָנו שָׁפָה רְפִיאָה, וּמַמְלָלָ רְבִיכָה, יַעֲבִיד בְּרֻעוֹתָהָה, וַיְשַׁלּוּט.
וַיִּחְשִׁיבּ בְּמַה מַחְשְׁבִין לְאָבָאָשָׁא. וְעַל עַמָּא יְחִידָה
יַעֲבִיד נִימּוֹסִין בִּישְׁיָן. בְּדַיִן יְהָא עַאַקָּו עַל עַאַקָּו, עַל הַהְוָא
עַמָּא יְחִידָה. בֵּיה זִימָנָא יִתְהַקֵּף קוֹדְשָׁא בָּרְיךָ הוּא, וַיְפִיעִים
לְאִיְלָתִיהָ בְּבַמָּה פִּיוֹסִין, וַיִּתְקִיףּ בָּהּ, וַיִּקְיַם לָהּ מַעֲפָרָא,
אַיְהוּ וְלֹא אָחָרָא. וְתֵרִי מַתִּיבָתִי יִשְׂתַאֲרוֹן בְּהַדָּה.

תִּלְתַת מַלְכִין יִשְׂתַאֲרוֹן, וַיִּתְעַרְוּן בְּתִלְתַת סְטְרִין דָעַלְמָא, עַל
עַמָּא דָא. וְהַהְוָא מַלְכָא דָהָוָה שְׁלִיט בְּפּוֹם רְבִיכָה,
יִשְׁלֹׁוט בְּרָגָנו סְגִיאָה, וְגַם וַתּוֹקֵפָא עַל עַמָּא קְדִישָׁא.

וּבְירָחָא תִּלְתַאָי, בְּדִי לִירָחָא, בְּתִשְׁע שְׁעָתִי וּפְלָגָנָא, יְהָכָון
כָּל בְּנֵי מַתִּיבָתִי בְּהַדָּה דְאִיְלָתִא, לְנוּ קְבָרִיה
דְרֻעִיאָה, מְהַיְמָנָא דְבִיתָא, וַתִּיהְבֶּה תִּלְתַת קְלִין עַלְיהָ. בְּשַׁעַתָּא
דְשְׁמָשָׁא יִתְבּוֹנִישׁ מַעַלְמָא, וּקְבָרִיה יִתְפַתָּח, וַיִּבְעֹן בְּנֵי
מַתִּיבָתִי לְעַלְלָא לְתִמְןָן, וְלֹא יִתְיַהֵב לְזֹן רְשֹׁוֹתָא, וַיִּסְתַּלְקוּן

בְּלָהו לְאַתְרִיהוּ. וְהִיא תִּיעֹל, וּמְגֻנוּה יִפּוֹק מֵה דִּיפּוֹק.
וְתַשְׁפַּח לְמִשְׁה יִתְיַב וְלָעֵי, וּבּוֹצִינָא דְּלִיק קְטִיבָה, וּבְפָה רִיחִין
וּבּוֹסְמִין סְחָרְגִּיה.

כִּיּוֹן דְּחָאַמי לְה דְּעַאלָת, יְקוּם, וַיַּתְחַבְּרוֹן בְּחַדָּא דָא עַם דָא,
וְקָלִיא יַתְעַרְוּן בְּרוּם רַומִי רַקְיעִין, וּקְוִידְשָׁא בְּרַיךְ הוּא
יִשְׁמָע, וַיַּיְעֹל לְגֹז הַיְבָלָא דְּאַהֲבָה, וַיַּטְול מַתְּפָן תָּלָת
רְחִימִין, וַיַּפְתַּח לְזֹן מְעָרְתִּיה. קְדִין יַתְעַר מְשִׁיחָה בְּהָוָא
לִילִיא, וַיַּשְׁתַּבְחַת תָּפָן בְּהַדִּיהוּ, וַיַּהְדְּרוּן רַזְוֵין דְּאוּרִיתָא,
בְּכֶל הָהָוָא לִילִיא, בְּמַעֲרָתָא דְּמִשְׁה.

וּבְד סְלִיק עַמְוִידָא דְּצִפְּרָא, יַתְגִּינוֹ מְשִׁיחָה וַיַּשְׁתַּאֲרֹון מִשְׁה
וּשְׁבִּינְתָּא בְּהָוָא יוֹמָא, בְּיוֹמָא דְּשִׁבּוּות. וּסְלִקָּא
שְׁבִּינְתָּא עַל הָהָוָא טֹרָא, וַתַּשְׂתַּמְעַתְּלָת קָלִין, חַד לְקַבְּיל
אֲבָרָהָם, וַחַד לְקַבְּיל יִצְחָק, וַחַד לְקַבְּיל מִשְׁה וַיַּעֲקֹב. הַדָּא
הָוָא דְּכַתִּיב, (ישעיה ט) עַל הַר גְּבָה עַלְיָה לְךָ מַבְשָׁרַת צִוְּן
הַרְיִמִי בְּכֶחָ קֹלֶך וְנוּי הַרְיִמִי אֶל תִּירָאִי אָמָרִי בּוּ.

הַרְיִמִי, הַרְיִמִי, אָמָרִי. דָא הַרְיִמִי בְּכֶחָ, תְּרוּעָה. הַרְיִמִי אֶל
תִּירָאִי, תְּקִיעָה. אָמָרִי, הָא תְּרוּעָה תְּקִיעָה וַתְּרוּעָה
בְּחַדָּא. וְדָא אִיקְרָא שׁוֹפֵר תְּרוּעָה. שׁוֹפֵר מְהָוָא תְּרוּעָה
דְּלִיעִילָא.

שׁוֹפֵר זְעִירָא, בְּגִין דָאִית אַחֲרָא דְאַקְרֵי שׁוֹפֵר גָדוֹל. שׁוֹפֵר
זְעִירָא דָא, אַקְרֵי שׁוֹפֵר הַזְּלָה גֹז תְּנוּעָה דְבּוֹצִינָא,
הַדָּא הָוָא דְּכַתִּיב, (שמות יט) וַיְהִי קֹל הַשׁוֹפֵר הַזְּלָה. בְּגִין

דָאַחֲרָא אִיהוּ שׁוֹפֵר גְּנִיוּ וְטֶמִיר, וְלֹא הַוְלֵד. אֲבָל דָא זְעִירָא,
אִיהוּ הַבָּא בְּיוֹםָה דְשְׁבּוּזָת, וְהָאִי אִיהוּ דְאִיתָעָר בְּיוֹםָה
דְאוּרִיתָא, בְּיוֹםָה דְשְׁבּוּזָת.

בְאַתְעָרוּ דְהָאִי שׁוֹפֵר, דְאִיתָעָר בְתְרוּעָה וְתְקִיעָה וְתְרוּעָה,
יִתְעָרוֹן אֲבָהָן מְגֻזָּעָתָא, וַיַּסְתַּלְקוּן בְּרוֹחָא,
וַיַּהֲיוּן לְגַבָּה. וַיְהִי הוּא קָלָא, בְּמָה חִיּוּן בְּאֶרְעָא קְדִישָׁא
יִמּוּתָו, וַיַּסְתַּלְקוּן מְעַלְמָא. בְּהָהָא יוֹמָא, סְלַקְיָן אַלְוָתִין
דִּיְשְׂרָאֵל בְּכָל אֶתְר, דְאַינְנוּ קְפִי מְלָכָא קְדִישָׁא. וְאֲבָהָן
יִתְהַזֵּן בְּחֶדָא, וְיַהֲזֵן בְּהָהָא טֹרָא. וּמְשַׁה סְלִיק בְּהֶרְיִיחָה
וְתִפְנֵן יִסְתַּבֵּל בְּאֲבָהָן, וְאַינְנוּ בְּיַהָה. וַיַּיְעַלְוּן בְּלָהָו גּוּ מְעַרְתָּא
דְמַשָּׁה. וּמְשִׁיחָה יִתְעַר לְגַבְיִיחָהוּ, וַיַּתְחַבְּרוּן בְּלָהָו בְּהָאִי יוֹמָא.
וּבְהָאִי יוֹמָא, יִתְעַרוּן עָשָׂר שְׁבָטִין, לְאַגְּחָא קְרָבִין לְאַרְבָּע
סְטְרִין דְעַלְמָא, בְּהֶרְיִי מְשִׁיחָה דְאַתְמָשָׁח עַלְיִיחָה,
וַיַּקְבֵּל מְשִׁיחָו עַל יְדָא דְחַדְרָה פְּהָן צְדָקָה, וְשְׁבָעָה רֹזְעִים מְהִימָּנָן
עַמִּיהָ.

וּמְשִׁיחָה דָא מְשַׁבְּטָא דְאַפְרִים הָוּא, וַיַּזְרַעַא דִירְבָּעָם בְּן
גְּבָט הָוֵי בְּרִיה דְאַבְיהָ, דְבָעוֹלִימָיו מְת, וְהָהָא
יוֹמָא דְמַת, אַתְיִילֵיד לֵיהֶ בָּר, וְאַתְגַּטֵּיל מְבֵי יְרָבָעָם
לְמִדְבָּרָא. וְלִתְפַנֵּן נְטָלוּ מָאָה וְשְׁבָעִין גְּבָרִין, בְּלָהָו וְכָאַיִן
מְשַׁבְּטָא דְאַפְרִים, דְלֹא אַשְׁתַּבְחָו בְּחֹזֶבֶא דִירְבָּעָם.
וּמְהָאִי בְּרִיה דְאַבְיהָ, נְפִיק הָאִי מְשִׁיחָה. וְעַל דָא בְּתִיב,
(מלכים א יד) וְסִפְדוּ לוּ בָל יִשְׂרָאֵל וְקִבְרָו אַתָּה. סַתִּים

הָאֵי גְבוֹאָה לְשִׁעַתָּא, וְגְבוֹאָה לְעַתִּיד, כִּי זֶה לְבָדָה יָבָא
לִירְבָּעָם אֶל קָבֵר יָעֵן נִמְצָא בּוֹ דָבָר טֻוב אֶל הָאֱלֹהִי
יִשְׂרָאֵל בְּבֵית יְרָבָעָם. דָא הָאֵי מֶשִׁיחָא, דָא יְהוָה דָבָר טֻוב אֶל
ה'.

כִּיּוֹן דִּינְגָּדוּן אֲבָהָן, דְפָקִיד הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְאַיִלְתִּיה
וְלְעַטִּיה, בְּמֵה חִידּוֹ עַל חִידּוֹ בְּהָאֵי יוֹמָא. בָּאַרְעָא
דְּצַפּוֹן מֶלֶכְוֹתָא דְתִימָן, בְּמֵה עָאָקוֹ עַל עָאָקוֹ יְתַעֲרָוּן בְּהָאֵי
יוֹמָא עַל עַמָּא דִיְשָׂרָאֵל, וְתַקְבִּיל אַלְוָתָהּוּן בְּרַעֲוָא.
וּבְפִנְגִּיאָה דְהָאֵי יוֹמָא, תַּהְדֵר שְׁבִינְתָּא לְגַן בִּיתָּא, וּמֶשִׁיחָה
לְאַתְּרִיה, וְאֲבָהָן לְגַן מַעֲרָתָא דִילְהָזָן.

שְׁבִינְתָּא תַּהְדֵר וְתַהְדֵר לְגַבִּי מֶשֶׁה, שְׁבַעַיִן יוֹמָין. לְסֹוף
שְׁבַעַיִן יוֹמָין, סְלִיק גָּאָקוֹ דִיְשָׂרָאֵל לְקַפְּי מֶלֶכָא
קְדִישָׁא, דִיְהוֹן מַעֲיקִין לְזֹן בְּכָל סְטָרִין דְעַלְמָא. וּבְגִニּוּשָׁתָא
חֲדָא לְצָד דְרוֹמָא יְתַאֲבֵיד וַיְתַהְרֵיב. וְחַמְשָׁה וּבָאֵי קְשׁוֹט
יְתַקְטִלוֹן בִּינְיִחוֹן.

בְּדִין לְסֹוף תְּלַחֵין וְתַרְיֵין יוֹמָין דִיְקַטְלָוּן לְבִנְיִשְׁתָּא הָהִיא,
יְלַבֵּשׁ קְוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא קְנָאָה לְהָהּוּא שׁוֹפֵר זְעִירָא.
וְהָהּוּא מֶשִׁיחָה בְּרִיה דָאָפְרִים יְפָרֹשׁ פְּרִישָׁא בְּחַד תּוֹר
דְקָרְנוֹי סְלִקְיָן בְּקָרְנוֹי דְרָאָם.

וְהָהּוּא שׁוֹפֵר זְעִירָא, יְתַקְעַתְרוּעָה תְּקִיעָה וְתַרְוּעָה, תְּלַת
זְמִגְנִין בְּרִישָׁ טֹרָא בְּמַלְקָדְמִין, בְּדִין גְּטָלִין דְגָלִין
דְהָהּוּא מֶשִׁיחָה, וַיְפֹלֵל רַעֲשָׁא עַל עַלְמָא, בְּאַינְנוּ קְלִין

דישופרא. וכל אינון בני עלמא ישמעון ויחמוץ. במקבר אחר, (ישעה יח) כל ישבי תבל ושבני הארץ בנשא נס הרים תראו ובתקע שופר תשמעו.

ובדין יתבערין גילולין מון ארעה קדיشا. ותלת קרבין יעבדון בני ישמעאל בהרי משיח דא. ואינון ייתין ויסגדון למאי עלה מא בטירא רקודשא בירושלים. ואילין קרבין יהוז באלאף שתיתאה.

* ובירחה דבול, יפולו שנאייהון, ויתבערין כל אינון גילולין היישת ארון בארעא קדיشا. ומתרון יהבון ויתערין קרבין על עלמא. ובעוד לאינון יגיחון קרבין עם כל בני עלמא, יתבגשון בני האדורם על ארעה קדיشا, ויתפסו לה, וישלטן עליה תריסר ירחוי.

לסוף תריסר ירחין, יתגעש וירעש כל עלמא. ובין זמגין אלין, השכינה תהך ותחדיר לנבי מערתא דמשה, יתטمر מלכא משיחא ט' ירחין, בירחין דיוולדת, לאינון ט' ירחין, בטה צירין וחבלים יטול על גרמיה.

ובין כה קודשא בריך הוא יסני צעריה, ויעול לנו שבילין לאילנא חדא, דאית ליה אילנא קדיشا רברבא ותקיה. ותמן בשביעין ענפיין, יטול מבילוnal לאלבזונין, ויטול לשבעין ממגון, דסתראן לשבעין ענפיין לאילנא, גו אינון מבילוnal אלבזונין, ותשתחווון אסוריין חד תקלא דמכילה ופלגו. בדין יהיה לון מבל ענפה וענפה.

ובמה עגפין וערים ודלא זעירין יתברון בימותתהון מטהון,
בגין דאתא חדאן גו עגפין, ובימותתהון יתברון ברידן.
במה סגיאין מעמא קדיישא יתברון בין רגליין דשאר עמיין.
וכל אינון ממגנו, יעברון לוז גו נהר דינור, ויתעברון
משוילטנייהון.

ובין בד משליח צירין וחבלין יהונ ליה ביולדה. ועל ההוא
ומנא כתיב, (תהלים כ) יענך ה' ביום ארחה. דאיינון תשע
פסוקים בירחין דיולדה. ושבעין תיבין, דהא לשבעין שניין
באלאף שתיתאה, يولיד וישלוות על כל עלמא. ובגין בד
באיינון תשעה ירחין, יתחוון בכל ליליא, מפלנו ואיליה,
רכבב אש וסוסי אש לבר מركיעא, מגיחן קרבין אלין
באליין, עד דינגר ער צפרא.

לבדת דאיינון תשעה ירחין יעברון, בדין קודשא בריך הוא
יתער למשליח בא, ויפיק ליה מגנטא דעדן. וההוא
יומא דיפוק, יזדעוע כל עלמא, דיחשבו כל בני עולם
דימותון.

ועל ההוא יומא כתיב, (ישעה ב) וbao במערות צורים
ובמלחילות עפר מפני פחד ה'. דא שכינטא, דתירום
מההוא זימנא ואיליה, ומשליח בהדרה. ומחר גאננו, דא
משליח. בקומו לעזרה הארץ. בדין (שם יא) ואספ נדחי ישראל
ונכחות יהודה יקביין וגנו. דא בשתיין שניין דאלף שתיתאה,
ויהכין לבדת דיעביד לוז קודשא בריך הוא במה נסין.

פרק ש' מטוות

(במדבר לא) וכל הטע באנשים אשר לא ידעו משבב זכר. תמן תנין, אמר רבי יהודה, אין העולם מתרנה אלא בתרין גוונין, דאותו מסטר אתה, דאשתחחת חכימת לב בידיה טו ויביאו מיטה את התבלה ואת הארגמן. ומאי מתין. את התבלה ואת הארגמן, גוונין דכלילן בנו גווני.

הרא הוא רכתי, (משל לי) הרשה צמר ופשטים ותעש בחפץ בפיה. וכתיב בידיה טו. מאי טו. אמר רבי יהודה, טו בדין, טו ברחמי, אמר רבי יצחק, אמאי אתקריא אשה. אמר ליה, הכלילא בדין, וכלילא ברחמי. תא חוי, דאמר רבי אלעזר, כל אתה בדין אתקריאת, עד דאטעתה טעם דרhami. הדניא, מסטרא דבר נשahi חורא, ומסטרא אתה אני סומקא, טעם אתה מהזורה, חורא עדיף.

ותא חוי, אמאי אסירן נשא שאר עמיין הידען משבבי רכורא. משום דתנין, אית ימינה, ואית שמאלא. ישראל, ושאר עמיין. גן עדן, ויגיהנים. עלמא דא, ועלמא דאתה. ישראל לךלי דרhami, ושאר עמיין לךלי דדין. והנין, אתה דאטעתה טעם דרhami, רחמי נצחא. *) אתה דטעה טעם דדין, דין בדין אתה דרבכת.